

THAI A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
THAÏ A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
TAILANDÉS A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 13 May 2010 (afternoon)
Jeudi 13 mai 2010 (après-midi)
Jueves 13 de mayo de 2010 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

จงเลือกวิเคราะห์ข้อเขียนที่คัดมานี้เพียงข้อเขียนเดียว

1.

หญิงสาวยังอยู่ในชุดนอกร้าน กระโปรงพลีทสีดำ เสื้อคอจีนสีขาว เธอเดาะมีดบางออกมาวางข้างเตียง ทำทางมันใจ ทำทางมันใจของเธอเนื่องมาจากประสบการณ์ช้านาน เหมือนผู้หญิงธรรมดาทั่วไปที่ต้องทำหน้าที่แม่กับเมีย วันนั้นเธอจ่ายตลาดหลังกลับจากวัด ปกติแม่ค้าจะทำปลาทำกบให้ลูกค้าเสมอ แต่เฉพาะวันนั้นเผอิญแม่ค้าไม่ว่าง ไม่เป็นไร คนกันเอง

5 แม้จะห่างเหินไปบ้างก็มิทำให้ความคุ้นที่เคยมีแต่เยาว์ผ่านวัยสาวเหือดหายไป การฆ่าสัตว์ปรุงอาหารเป็นเรื่องปกติ ธรรมดา เธอเป็นหญิงคนเดียวในกลุ่มพี่น้องที่ต้องการโอกาสในการเป็นผู้กระทำ สมองและความรู้สึกของเธอจึงไม่เคย เดียดฉันท์ หรือผิตบาป

กบในถุงพลาสติกดินขลุกขลิก
10 ถ้าอากาศเย็นจัด กบมักจำศีล แต่กบเลี้ยงแบบนี้ สังคมของมันคงมีวิวัฒนาการแตกต่างออกไป ป็นราคาบเลี้ยงเขยิบสูงถึงกิโลกัรมละเจ็ดสิบบ้าบาท ถ้าอยู่บ้านนอกเธออาจเพียงหาดอกมะเขือเกี่ยวเบ็ด หรือแทงฉมวกเข้าไปในรูที่มีร่องรอยเพิ่งถูกคุ้ยเปี้ยกๆ เนื้อแน่นขาวดั่งแกมปลาช่อนช่างยั่วลิ้นให้อยากลิ้ม สมัยเป็นเด็กทุกคนจะเตรียมหากระป๋องนมเปล่า เพื่อเอาหนังกบมาซึ่งรัดปากกระป๋องทำกลองไว้ตีเล่น เธอเองก็เคย

15 เล่นทั้งที่ไม่ชอบตีกลองหนังกบนัก เสียงแฉ่วๆ ดังผ่านหูซ้ายไปหูขวา ลอยเลยไปเบื้องหลัง คนฆ่าสัตว์ตัดชีวิตคือคนกล้า ใครเลยไม่ยอมเป็น พ่อแม่ล้วนสั่งสอนให้รู้จักทำกิน การหาและการทำล้วนอยู่ในขอบข่ายนี้ รวมทั้งการ “ฆ่า” อื่นๆ ด้วย หลายปีผ่านมาชีวิตในเมืองที่ปรนเปรอความสะดวกสบายให้เต็มที่ ทำให้ลึกลงไปในใจเธอมีความรู้สึกแปลกปลอม

20 ปะปน เหมือนช่วงว่างในหน้ากระดาษที่มีแต่ความขาว ไร้ตัวอักษร เนื้อสัตว์สดทุกชนิดล้วนมีคาว เลือดสีแดงที่บางคนแคะมองดูก็พาลเป็นลม ครันมีผู้ปรุงรส ผลของบาปกลับกลายเป็นกลิ่นหอมชวนชิม แน่ละ ย่อมมีคนไถ่แทน

25 หญิงสาวเทกบที่ถูกมัดเอวติดกันเป็นพวงออกจากถุง หยิบสากไม้ตาลทุบไปกๆ ลงไปบนหัว ทุกหัว! เลือกสดชิ้นแดงไหลปรึจากปากผู้ถูกกระทำ แรงกระแทกของสากไม้ตาลดันลึนของเหยื่อให้แลบออก มือสวยด้วยสีปลายเล็บจับกบตัวแรกขึ้นปาดหนังรอบคอ ชะลอแรงมิให้ถึงเนื้อในขาวว่อ เป็นแนวรอยอย่างผู้

- ชำนาญ
- 30 ร่างสัตว์น้อยกระแฉับดิน กระตุกๆอยู่ในกำมือ ผิวหนังสีน้มน้ำของมันทำให้หญิงสาวรู้สึกขยิบขยับ เหมือนอย่างจะไม่เคย เหมือนดังไม่เคย เธอแทบอยากเลิกทำเสียงกลางคัน แต่แล้วก็บอกตัวเองว่า ต้องไปถึงจุดหมายปลายทาง ที่จริงคือคนกล้ามาแต่ไหน ส่วนเจ้าสัตว์หน้าโง่เหล่านี้ต่างหากคืออาหาร ไม่ควรเห็นแปลก รสชาติอร่อยลิ้น ทุกคนจำได้
- ทว่าเท่าที่ผ่านมาเธอไม่เคยรู้สึกแปลกเหมือนเช่นนี้ อากาการปริติเปรมดังครววัยเด็กวัยสาวหายไป
- 35 “แม่จ๋า” เสียงตบตบตอมานำร่างน้อยโผล่พ้นมุมบ้านมาอย่างสนใจ หญิงสาวรีบหยิบกะละมังครอบปิดเสียง กลิ่นหอมบางเบาในชุดขาวอ่อนเยาว์โผล่เข้ามาชุกกรวกับแสงหาที่อบอุ่นปลอดภัย คนเป็นแม่ยังสาวเบนมือเป็นอนคาว ออกพ้นลูก ไม่นานเธอก็ปะทะละจนวนลูกลมพากลิ่นหอมละมุนและความขาวสะอาดจากไป
- เธอหันมาเริ่มงานกลิ่นคาวและความสกปรกครั้งใหม่
- เธอจะเก็บผลงานเพื่อแปรเปลี่ยนเป็นกลิ่นหอมรสดีสำหรับลูกผิวและตัวเองวันรุ่งขึ้น
- 40 หญิงสาวจับเหยื่อพลิกหงาย
- จรดปลายมีดแหลมคมลงตรงหน้าอก
- กดกรีดผ่านตลอดถึงหน้าท้อง
- ขณะเดียวกันในห้องของหญิงสาวเกิดอาการเสียวราวกับตกจากที่สูง สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำยังไม่ขาดใจ มันดิ้น ตะเกียกตะกายร้องแฉ่วๆอยู่ในมือผู้กระทำ
- 45 มือตื่นไหวไหวไปมา บางครั้งประกบกันคล้ายกับท่าประนม
- หญิงสาวโยนมีดและกบลงบนเตียง ขนแขนลุกชัน เมื่อกคาวและเลือดแดงติดมือ เธอสูดหายใจลึก และมองออกไป เบื้องหน้าอย่างไร้จุดหมาย อากาศเย็นขมุกขมัวคล้ายฝนในหน้าหนาว
- ดูเหมือนเธอจะร้อนรุ่มอยู่ฝ่าวๆ

ศรีดาวเรือง, “ดูจดังจะคายคืน” (1989)

- ผู้เขียนนำเสนอความรู้สึกและปฏิกิริยาของหญิงสาวต่อการฆ่ากันในลักษณะใดบ้าง และด้วยวิธีการเช่นไร
- ท่านคิดว่าเหตุใดความรู้สึกของหญิงสาวต่อการฆ่าจึงเปลี่ยนไปจากเดิม
- การปรากฏตัวของลูกหญิงสาวมีนัยยะสำคัญอย่างไรต่อท้องเรื่อง
- ข้อเขียนนี้ชี้ประเด็นเรื่องบาปและการมีชีวิตอยู่ในเงาใดบ้าง และท่านเห็นด้วยกับข้อเสนอดังกล่าวมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

2.

ในสายฝน

<p>ฟ้าโปรยละอองฝนมาชุ่มชื้น และฟ้าเองก็สะอื้นจนชุ่มชื้นชุ่ม ระบัดยอดไม้ไต่ทุกสุขุมทุม ระบายดอกช้อนชุ่มทุกพุ่มพวง</p> <p>5 แต่หมหยาดน้ำเย็นบนใบหญ้า ก่อนเป็นสายธาราระเริงห้วง หล่อเลี้ยงพืชพันธุ์ทั้งปวง อย่าให้ราโรยร่วงเหมือนดวงราน</p> <p>10 ลมไกวกิ่งไม้พรายพลัด ละอองฝนโลมลัดทุกกิ่งก้าน ที่เหงาเปล่าตาอยู่ช้านาน ก็กลับเป็นชื่นบานสร่างขม</p>	<p>ผีเสื้อกระหยักปีกเหล็กเร้น ถนนอมปึกมิให้เป็นรอยฝนข่ม</p> <p>15 แมลงปอเรียงร่าท่าฝนพรหม รำยรำกับฝนลมไม้ลับรา</p> <p> ล้วนเป็นสัจจะจากชีวิต ที่ไม่ไกลเกินจิตประจักษ์ค่า อยู่ใกล้ให้เห็นเป็นมนตรา</p> <p>20 แต่กลับไกลเกินกว่าจะตราตรึง</p> <p> มีใจมืดมนเหมือนฟ้ามืด ธรรมชาติสัจจังไปกว่าครึ่ง ความงามเท่าที่เห็นวันละหนึ่ง จะพบก็เพียงกิ่งของความจริง</p>
--	---

แรคำ ประโดยคำ, แรคำ (1995)

- จงวิเคราะห์ทักลวิธีกรบรรยายภาพของสายฝนในที่นี้ว่ามีลักษณะเช่นไร และเพื่อสื่อความหมายใด
- บทกวีนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติในลักษณะใดบ้าง เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีอาจเข้าถึงความงามของธรรมชาติ
- ท่านคิดว่าสัจธรรมแห่งชีวิตที่กวีกล่าวถึงในที่นี้คืออะไร
- ท่านเห็นด้วยกับข้อเสนอบทกวีในตอนท้ายบทกวีมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด